



Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

23. mai 2019*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 650/2012 – Artikli 3 lõike 1 punktid g ja i – Mõiste „otsus“ pärimisasjades – Mõiste „ametlik dokument“ pärimisasjades – Riikliku pärimistunnistuse õiguslik kvalifikatsioon – Artikli 3 lõige 2 – Mõiste „kohus“ – Liikmesriigi poolt Euroopa Komisjonile teatamata jätmine, et notarid, kes ei ole kohtuasutused, täidavad kohtulikke ülesandeid samadel alustel nagu kohtud

Kohtuasjas C-658/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Gorzów Wielkopolski piirkondlik kohus, Poola) 10. oktoobri 2017. otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. novembril 2017, menetluses, mille algatamist taotles

WB

teine menetlusosaline:

Przemysław Bac, kes tegutseb notarina,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot, kohtunikud C. Toader (ettekandja), A. Rosas, L. Bay Larsen ja M. Safjan,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: osakonna juhataja M. Aleksejev,

arvestades kirjalikku menetlust ja 29. novembri 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- WB, esindaja: *radca prawny* M. Krzymuski,
- P. Bac, kes tegutseb notarina, esindaja: *zastępca notarialny* M. Margoński,
- Poola valitsus, esindajad: B. Majczyna, S. Żyrek ja E. Borawska-Kędzierska,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja M. Hellmann,
- Hispaania valitsus, esindaja: S. Jiménez García,

* Kohtumenetluse keel: poola.

- Ungari valitsus, esindajad: M. Z. Fehér, G. Koós ja M. M. Tátrai,
 - Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wilderspin ja S. L. Kalèda,
- olles 28. veebruari 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (ELT 2012, L 201, lk 107), artikli 3 lõike 1 punkte g ja i ning lõiget 2, samuti artikli 39 lõiget 2, artikli 46 lõike 3 punkti b ja artiklit 79, samuti komisjoni 9. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1329/2014, millega kehtestatakse määruses nr 650/2012 nimetatud vormid (ELT 2014, L 359, lk 30), I ja II lisa tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud menetluses, mille algatamiseks WB esitas kaebuse Przemysław Baci peale, kes tegutseb notarina Ślubices (Poola), eesmärgiga saada muu hulgas selle notari väljastatud pärimistunnistuse ärakiri.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus nr 650/2012

- 3 Määruse nr 650/2012 põhjendustes 20–22, ja 62 on märgitud:
 - „(20) Käesolevas määruses tuleks arvestada liikmesriikides pärimisega seotud küsimuste lahendamisel kasutatavaid erinevaid süsteeme. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks mõistet „kohus“ käsitada laias tähenduses, hõlmates mitte üksnes õiguslikke funktsioone täitvad kohtud ranges mõttes, vaid ka teatavate liikmesriikide notarid ja registribürood, kellel on teatud pärimisasjades kohtutega sarnased õiguslikud funktsioonid, ning notarid ja õigusala töötajad, kes mõnes liikmesriigis täidavad asjaomases pärimisasjas õiguslikke funktsioone neile kohtu poolt delegeeritud volituste alusel. Kõigi käesolevas määruses kehtestatud määratlusele vastavate kohtute suhtes peaks olema kohaldatavad selles määruses sätestatud kohtualluvuseeskirjad. Samas ei peaks mõiste „kohus“ hõlmama neid liikmesriigi asutusi, mis ei ole õigusasutused, millel on siseriikliku õiguse kohaselt pädevus menetleda pärimisasju, näiteks enamikus liikmesriikides notarid, kes tavapäraselt ei täida õiguslikke funktsioone.
 - (21) Käesolev määrus peaks võimaldama kõigil notaritel, kellel on pädevus menetleda liikmesriikides pärimisasju, seda pädevust rakendada. See, kas käesolevas määruses sätestatud kohtualluvuse eeskirjad on asjaomase liikmesriigi notarite jaoks siduvad või mitte, peaks sõltuma sellest, kas nad vastavad määruses määratletud mõistele „kohus“.
 - (22) Liikmesriikide notarite pärimisasjades väljastatud dokumendid peaksid ringlema käesoleva määruse kohaselt. Kui notarid täidavad õiguslikke funktsioone, mille täitmine on neile kohtualluvuse eeskirjade kohaselt siduv, tuleks nende otsuste suhtes kohaldada tunnustamist,

täidetavaks tunnistamist ja täitmist käsitlevaid sätteid. Kui notarid ei täida selliseid õiguslikke funktsioone, mille täitmine on neile kohtualluvuse eeskirjade kohaselt siduv, peaks nende väljastatavatele ametlikele dokumentidele kohaldatama ametlikke dokumente käsitlevaid sätteid.

[...]

(62) Ametliku dokumendi „autentsus“ peaks olema autonoomne mõiste, mis hõlmab selliseid küsimusi nagu dokumendi ehtsus, dokumendi suhtes kehtivad vorminõuded, dokumenti koostanud asutuse volitused ning menetlus, mille kohaselt dokument koostatakse. Autentsus peaks hõlmama samuti asjaomase asutuse poolt ametlikus dokumendis kajastatud faktilisi asjaolusid, näiteks asjaolu, et osutatud pooled ilmusid osutatud kuupäeval nimetatud asutusse ja tegid osutatud avaldused. Pool, kes soovib vaidlustada ametliku dokumendi autentsust, peaks pöörduma ametliku dokumendi päritoluliikmesriigi pädevasse kohtusse päritoluliikmesriigi õiguse alusel.“

4 Määruse artiklis 3 on sätestatud:

„1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

g) „otsus“ – liikmesriigi kohtus pärimisasjas tehtud otsus, olenemata selle nimetusest, sealhulgas kohtuametniku otsus kohtukulude suuruse kohta;

[...]

i) „ametlik dokument“ – pärimisasja käsitlev dokument, mis on liikmesriigis ametlikult koostatud või ametliku dokumendina registreeritud ning:

i) mille allkiri ja sisu on autentsed ning

ii) mille autentsust on kinnitanud päritoluliikmesriigi avaliku võimu kandja või muu pädev asutus.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel hõlmab mõiste „kohus“ kõiki kohtuasutusi ning kõiki teisi asutusi ja õigusala töötajaid, kellel on pädevus menetleda pärimisasju ning kes täidavad kohtulikke ülesandeid või tegutsevad kohtuasutuse poolt delegeeritud volituste alusel või tegutsevad kohtuasutuse alluvuses, tingimusel et tagatud on kõnealuste asutuste ja õigusala töötajate erapooletus ja poolte õigus olla ära kuulatud ning et kõnealuste asutuste poolt nende asukohaliikmesriigi õiguse alusel tehtud otsused vastavad järgmistele tingimustele:

a) otsuse võib kohtuasutusele edasi kaevata või läbivaatamiseks esitada ning

b) otsusel on samas küsimuses tehtud kohtuasutuse otsusega võrreldav õigusjõud ja -mõju.

Liikmesriigid teatavad komisjonile esimeses lõigus osutatud muud asutused ja õigusala töötajad vastavalt artiklile 79.“

5 Määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus on ette nähtud:

„Isik, kes soovib kasutada ametlikku dokumenti teises liikmesriigis, võib paluda asutusel, kes koostas ametliku dokumendi päritoluliikmesriigis, täita artikli 81 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud vorm, milles kirjeldatakse ametliku dokumendi tõendusjõudu päritoluliikmesriigis.“

6 Määruse nr 650/2012 artikli 79 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Komisjon koostab liikmesriikidelt saadud teadete alusel artikli 3 lõikes 2 osutatud muude asutuste ja õigusala töötajate loetelu.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest hilisematest muudatustest kõnealuses loetelus. Komisjon muudab loetelu sellele vastavalt.“

Rakendusmäärus nr 1329/2014

7 Rakendusmääruse nr 1329/2014 artikli 1 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Määruse [nr 650/2012] artikli 46 lõike 3 punktis b osutatud pärimisasjas tehtud otsust käsitleva tõendi vorm on esitatud I lisas (1. vorm).

2. Määruse [nr 650/2012] artikli 59 lõikes 1 ja artikli 60 lõikes 2 osutatud pärimisasjaga seotud ametlikku dokumenti käsitleva tõendi vorm on esitatud II lisas (2. vorm).“

Poola õigus

Notariaadiseadustik

8 14. veebruari 1991. aasta seaduse, millega kehtestatakse notariaadiseadustik (ustawa Prawo o notariacie, Dz. U. nr 22, jrk nr 91), muudetud 13. detsembri 2013. aasta seadusega (Dz. U. 2014, jrk nr 164), (edaspidi „notariaadiseadustik“) artikkel 4 näeb ette, et notar juhib oma bürood.

9 Notariaadiseadustiku artikli 5 lõike 1 kohaselt saavad notarid oma töö eest pooltega kokkulepitud tasu skaala piires, mille kehtestab justiitsminister sama seadustiku artikli 5 lõike 3 alusel kooskõlastatult rahandusministriga ja olles eelnevalt konsulteerinud notarite koja eestseisusega.

10 Pärimistunnistuse koostamist Poola notarite poolt reguleerivad notariaadiseadustiku artiklid 95a–95p.

11 Notariaadiseadustiku artikkel 95b on sõnastatud järgmiselt:

„Enne pärimistunnistuse koostamist koostab notar kõigi asjast huvitatud isikute osavõtul pärimisprotokolli, võttes arvesse artiklit 95ca.“

12 Notariaadiseadustiku artikli 95c lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Pärimisprotokolli koostamisel selgitab notar protokolliga koostamises osalevatele isikutele kohustust avaldada kõik protokolliga hõlmatud asjaolud ja kriminaalvastutusele võtmist valeütluste andmise eest.

2. Pärimisprotokolli märgitakse muu hulgas:

1) protokolliga koostamises osalevate isikute esitatud nõuetekohane pärimise tõestamise nõue.

[...]“.

13 Notariaadiseadustiku artikli 95ca lõiked 1 ja 3 näevad ette:

„1. Asjast huvitatud isiku nõudel koostab notar selle isiku osavõtul pärimisprotokolli eelnõu.

[...]

3. Asjast huvitatud isik võib pärimisprotokolli eelnõu koostanud notarile või muule notarile antud ütluses kinnitada pärimisprotokolli eelnõusse märgitud andmeid ja anda nõusoleku koostada pärimisprotokoll selle eelnõu kohaselt.“

14 Notariaadiseadustiku artikkel 95e on sõnastatud järgmiselt:

„1. Pärast pärimisprotokolli koostamist koostab notar pärimistunnistuse, kui puuduvad kahtlused riigisisese kohtualluvuse olemasolu, kohaldatava välisriigi õiguse, pärija isiku ja pärandiosa suuruse suhtes, ning juhul, kui testaator on määranud annaku – ka isiku suhtes, kellele annak on määratud, ja annaku eseme suhtes.

2. Notar keeldub pärimistunnistuse koostamisest, kui:

- 1) pärandi kohta on juba varem koostatud pärimistunnistus või tehtud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsus;
- 2) pärimisprotokolli koostamise käigus ilmnevad asjaolud, mis osutavad sellele, et protokoll koostamise juures ei viibinud kõik isikud, keda võib pidada seadus- või testamendijärgseteks pärijateks või kellele pärandaja on määranud annakud, või kui on või olid olemas testamendid, mida ei ole avatud või teatavaks tehtud;

[...]

4) asjas puudub riigisisene kohtualluvus.

3. Kui seadusjärgne pärija on kohalik omavalitsusüksus või [Skarbowi Państwa (riigikassa, Poola)], kuid asjast huvitatud isiku esitatud tõendid ei ole pärimistunnistuse koostamiseks piisavad, võib notar pärimistunnistuse koostada alles pärast pärijate teavitamist kuulutuse kaudu asjast huvitatud isiku kulul. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku [kodeks postępowania cywilnego] artiklite 673 ja 674 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

15 Notariaadiseadustiku artikkel 95j on sõnastatud järgmiselt:

„Registreeritud pärimistunnistusel on sama õigusmõju, mis lõplikul pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsusel.“

16 Notariaadiseadustiku artiklis 95p on sätestatud:

„Kui eraldi eeskirjades on viidatud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsusele, siis tuleb selle all mõista ka registreeritud pärimistunnistust. [...]“

Tsiviilseadustik

17 Tsiviilseadustiku (kodeks cywilny) artikli 1025 lõikes 2 on ette nähtud, et eeldatakse, et „isik, kes on saanud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse või pärimistunnistuse, on pärija“.

18 Tsiviilseadustiku artikli 1027 kohaselt võib „[p]ärija [...] kolmandale isikule, kellel puuduvad õigused pärandile, tõendada oma pärimisõigust üksnes pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse või registreeritud pärimistunnistusega“.

19 Tsiviilseadustiku artiklis 1028 on sätestatud, et „[k]ui isik, kes on saanud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse või pärimistunnistuse, kuid kes ei ole pärija, käsutab pärandiga kaasnevat õigust kolmanda isiku kasuks, omandab see kolmas isik õiguse või vabaneb kohustusest, kui ta ei ole tegutsenud pahauskelt“.

Tsiviilkohtumenetluse seadustik

20 Tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklis 669¹ on ette nähtud:

„1. Pärimisasjades pädev kohus tunnistas registreeritud pärimistunnistuse kehtetuks, kui sama pärandi kohta on juba välja antud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsus.

2. Kahe või enama pärimistunnistuse registreerimise korral ühe ja sama pärandi suhtes tunnistas pärimisasjades pädev kohus huvitatud isiku taotlusel kõik pärimistunnistused kehtetuks ja teeb pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse.

3. Peale lõigetes 1 ja 2 osutatud asjaolude on registreeritud pärimistunnistuse kehtetuks tunnistamine lubatud vaid seaduses ette nähtud juhtudel.“

21 Selle seadustiku artiklis 679 on sätestatud:

„1. Tõendi, et isik, kes on saanud pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse, ei ole pärija või et tema osalus pärandis on kinnitatust erinev, võib esitada üksnes pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse kehtetuks tunnistamise või muutmise menetluses vastavalt käesoleva peatüki sätetele. Isik, kes oli pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsust puudutava menetluse osaline, võib aga nõuda pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuse muutmist ainult tingimusel, et tema nõue põhineb alusel, millele tal ei olnud võimalik selles menetluses tugineda, ning nõue tuleb esitada enne aasta möödumist päevast, mil tal selline võimalus tekkis.

2. Avalduse sellise menetluse algatamiseks võib esitada iga asjast huvitatud isik.

3. Kui leiab tõendamist, et pärandi on täielikult või osaliselt vastu võtnud muu isik, kui see, kes on märgitud lõplikus pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsuses, kinnitab pärimisasjades pädev kohus selle otsuse muutmisega pärandi vastuvõtmise tegelike õiguslike asjaolude kohaselt.

4. Lõigete 1–3 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* registreeritud pärimistunnistuse ja annaku vastuvõtmise kinnitamise otsuse suhtes“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

22 WB isa, kes suri 6. augustil 2016, oli Poola kodanik, kelle alaline elukoht oli Poolas. WB oli osaline pärimismenetluses, mis puudutas tema isa pärandit, oli algatatud Poolas asuva notari P. Baci juures ja milles taotleti pärimistunnistuse väljastamist. Notar koostas selle dokumendi 21. oktoobril 2016 kooskõlas Poola õigusega.

23 Pärandaja oli ettevõtja, kes tegeles majandustegevusega Poola ja Saksamaa piiri lähedal. WB soovis teada, kas mõnda Saksa pank oli hoiustatud kapitali ja kui see nii on, siis millises summas peaks see kapital kuuluma pärandvara hulka. Sel eesmärgil taotles WB 7. juunil 2017, et talle väljastataks nimetatud notari koostatud pärimistunnistuse ärakiri ja tõend, mis kinnitab, et see tunnistus on pärimisasjas tehtud otsus määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses, mis on esitatud rakendusmääruse nr 1329/2014 I lisas ära toodud vormil. Teise võimalusena, juhul kui see taotlus jäetakse rahuldamata, taotles põhikohtuasja kaebaja, et talle väljastataks pärimistunnistuse ärakiri ja tõend, mis kinnitab, et see tunnistus on pärimisasja käsitlev ametlik dokument määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tähenduses, mis on esitatud rakendusmääruse nr 1329/2014 II lisas ära toodud vormil.

- 24 Notari asendaja, kes täitis oma ülesandeid P. Baci juhivas büroos, jättis need taotlused rahuldamata 7. juuni 2017. aasta protokolliga. Ta nentis sisuliselt, et pärimistunnistus on küll „otsus“ määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses, kuid kuna Poola Vabariik ei ole komisjoni selle määruse artikli 3 lõike 2 kohaselt teavitanud, siis ei ole tal võimalik rakendusmääruse nr 1329/2014 I lisas esitatud vormis tunnistust väljastada. Mis puudutab WB teise võimalusena esitatud taotlust, siis selgitas notari asendaja, et pärimistunnistuse kvalifitseerimine „otsusena“ välistab selle tunnistamise „ametlikuks dokumendiks“, nii et kuigi see vastab määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punktis i sätestatud tingimustele, ei ole rakendusmääruse nr 1329/2014 II lisas ette nähtud vormile vastava tõendi väljastamine võimalik.
- 25 WB esitas 7. juunil 2017 selle peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, väites esiteks, et pärimistunnistus vastab kõigile tingimustele, et kvalifitseerida see „otsusena“ määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses, ja teiseks, et see, et Poola Vabariik ei ole komisjonile selle määruse artikli 3 lõike 2 viimase lõigu ja artikli 79 kohaselt teatanud, et notarid koostavad pärimistunnistusi, ei mõjuta pärimistunnistuse õiguslikku olemust.
- 26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et WB kaebuse lahendamiseks on tal vaja teada, kas rakendusmääruse nr 1329/2014 I lisas nimetatud tõendi võib väljastada ka menetluskohal, millel ei ole täitedokumendi jõudu. Selles osas on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et määruse nr 650/2012 artikli 46 lõike 3 punkt b koostoimes artikli 39 lõikega 2 toetab selle tõendi kasutamist iga otsuse puhul, kaasa arvatud need, millel ei ole täitedokumendi jõudu.
- 27 Ühtlasi leiab see kohus, et mõistete „otsus“ ja „kohus“ määratlust määruse nr 650/2012 tähenduses on vaja täpsustada. Tema hinnangul on Poola notaritel, kes väljastavad pärimistunnistusi, pärijate õiguste tuvastamisel „kohtutega sarnased õiguslikud funktsioonid“ määruse nr 650/2012 põhjenduse 20 tähenduses. Samuti toob ta esile, et pärimistunnistusel on sama õigusmõju mis lõplikul pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsusel, mille on teinud kohus, mistõttu see tuleb kvalifitseerida „otsusena“ määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses. Siiski tõstatab see kohus küsimuse, kas mõiste „otsus“ nõuab, et selle oleks teinud asutus, kes on pädev lahendama vaidlust asjaomaste poolte vahel.
- 28 Mis puudutab seda, et liikmesriik ei ole teavitanud, eirates määruse nr 650/2012 artiklit 79, siis eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei võimalda selle sätte sisu anda selget vastust küsimusele, kas teavitamine on õigustloova tähendusega või pelgalt informatiivne.
- 29 Viimaseks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kui leitakse, et Poola notari poolt välja antud pärimistunnistust ei saa pidada „otsuseks“ määruse nr 650/2012 tähenduses, vastab see vaieldamatult „ametlikuks dokumendiks“ tunnistamise tingimustele selle määruse artikli 3 lõike 1 punkti i tähenduses.
- 30 Neil asjaoludel otsustas Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Gorzów Wielkopolski regionaalne kohus, Poola) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
1. Kas [määruse nr 650/2012] artikli 46 lõike 3 punkti b koostoimes artikli 39 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et pärimisasjas tehtud otsust käsitleva tõendi väljastamine, kasutades vormi, mis on esitatud rakendusmääruse nr 1329/2014 I lisas, on lubatud ka otsuste puhul, mis kinnitavad pärija staatust, kuid ei ole (isegi osaliselt) täitmisele pööratavad?
 2. Kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et kõigi pärimistunnistuse väljastamise menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt notari koostatav pärimistunnistus, nt Poola notari koostatav pärimistunnistus, mis toob kaasa sama õigusmõju, mis lõplik kohtuotsus pärandi vastuvõtmise kinnitamise kohta, on otsus selle sätte tähenduses [...] ja kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimest lauset tuleb seega tõlgendada nii, et seda liiki pärimistunnistusi koostavat notarit tuleb pidada kohtuks viimati viidatud sätte tähenduses?

3. Kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et teavitus, mille liikmesriik vastavalt määruse artiklile 79 esitab, on informatiivne ega ole eeltingimus, et pidada õigusala töötajat, kellel on pädevus menetleda pärimisasju ja kes täidab kohtulikke ülesandeid määruse artikli 3 lõike 2 esimese lause mõttes, kohtuks, kui see isik vastab nimetatud sättest tulenevatele tingimustele?
4. Kui vastus esimesele, teisele või kolmandale küsimusele on eitav, siis kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et pärija staatust tõendava sellise riigisisese menetlusdokumendi nagu Poola pärimistunnistuse kvalifitseerimine otsusena määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses välistab selle käsitamise ametliku dokumendina?
5. Kui vastus neljandale küsimusele on [jaatav], siis kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et kõigi pärimistunnistuse väljastamise menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt notari koostatav pärimistunnistus, näiteks Poola notari koostatav pärimistunnistus, on selle sätte tähenduses ametlik dokument?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Teine ja kolmas küsimus

- 31 Teise ja kolmanda küsimusega, mida tuleb analüüsida koos ja esimeses järjekorras, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas esiteks asjaolu, et liikmesriik ei ole määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 teise lõigu kohaselt teavitanud, et notarid täidavad kohtulikke ülesandeid, on määrava tähtsusega notarite kvalifitseerimisel „kohtutena“, ning kui vastus on eitav, siis kas selle määruse artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et notar, kes koostab sellise pärimistunnistuse nagu põhikohtuasjas kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt sellise riigisisese õiguse alusel nagu põhikohtuasjas, on „kohus“ selle sätte tähenduses, ning teiseks, kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et selline pärimistunnistus nagu põhikohtuasjas, mille notar koostab kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt, on „otsus“ selle sätte tähenduses.
- 32 Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti g sõnastuse kohaselt hõlmab mõiste „otsus“ kõiki liikmesriigi kohtus pärimisasjas tehtud otsuseid, olenemata nende nimetusest, sealhulgas kohtuametniku otsus kohtukulude suuruse kohta.
- 33 Selle sätte tähenduses otsuse tunnus on seega asjaolu, et selle on teinud „kohus“, mistõttu vastamaks küsimusele, kas sellist riigisisest pärimistunnistust, nagu on arutusel põhikohtuasjas, tuleb kvalifitseerida „otsusena“, on eelnevalt vaja kindlaks teha, kas otsuse teinud asutust tuleb pidada kohtuks nimetatud määruse artikli 3 lõike 2 tähenduses.
- 34 Mis puudutab mõiste „kohus“ määramist, siis määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimese lõigu kohaselt hõlmab see mõiste kõiki kohtuasutusi ning kõiki teisi asutusi ja õigusala töötajaid, kellel on pädevus menetleda pärimisasju ning kes täidavad kohtulikke ülesandeid või tegutsevad kohtuasutuse poolt delegeeritud volituste alusel või tegutsevad kohtuasutuse alluvuses, tingimusel et tagatud on kõnealuste asutuste ja õigusala töötajate erapooletus ja poolte õigus olla ära kuulatud ning et kõnealuste asutuste poolt nende asukohaliikmesriigi õiguse alusel tehtud otsuse võib kohtuasutusele edasi kaevata või läbivaatamiseks esitada ning otsusel on samas küsimuses tehtud kohtuasutuse otsusega võrdne õigusjõud ja -mõju.
- 35 Selle määruse artikli 3 lõike 2 teine lõik näeb ette, et liikmesriigid teavitavad komisjoni, millised asutused, mis ei ole kohtuasutused, täidavad kohtulikke ülesandeid.

- 36 Selle kohta on määruse nr 650/2012 artiklis 79 täpsustatud, et komisjon koostab liikmesriikidelt saadud teadete alusel määruse artikli 3 lõikes 2 osutatud muude asutuste ja õigusala töötajate loetelu. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest hilisematest muudatustest kõnealuses loetelus ja komisjon muudab loetelu sellele vastavalt.
- 37 Käesolevas asjas tuleb nentida, et Poola notarid ei ole selles loetelus, kuna Poola Vabariik ei ole neid nimetanud muudeks asutusteks, mis ei ole kohtud, kuid kes täidavad kohtulikke ülesandeid samadel alustel nagu kohtud.
- 38 Seega selle kindlakstegemiseks, kas notar, kes koostab pärimistunnistuse kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt sellise riigisisese õiguse alusel nagu põhikohtuasjas, vastab määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kriteeriumidele, tuleb eelnevalt teha otsus küsimuses, millised tagajärjed on selle määruse artikli 3 lõike 2 teises lõigus ette nähtud teavituse tegemata jätmisel.

Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 teises lõigus ette nähtud teavituse tegemata jätmise tagajärjed

- 39 Tuleb rõhutada, et määruse nr 650/2012 artikli 3 lõikes 2 ei ole loetletud asutusi ja õigusala töötajaid, keda käsitatakse kohtuna selle määruse tähenduses, vaid on konkreetselt sätestatud tingimused, millele need asutused ja töötajad peavad selles suhtes vastama.
- 40 Euroopa Kohtu praktikast nähtub nimelt, et erinevalt näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrusest (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta (ELT 2004, L 143, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 38), või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrusest (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1), mis ei sisalda ühtki üldsätet tingimuste kohta, mis peavad olema täidetud, et asutust saaks pidada kohtuks, on määruse nr 650/2012 artikli 3 lõikes 2 täpsustatud, et mõiste „kohus“ selle määruse mõistes ei hõlma mitte ainult kohtuasutusi, vaid ka kõiki teisi asutusi ja õigusala töötajaid, kellel on pädevus menetleda pärimisasju ning kes täidavad kohtulikke ülesandeid ja vastavad samas sättes esitatud tingimustele (vt selle kohta 9. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Zulfikarpašić, C-484/15, EU:C:2017:199, punkt 35, ja 9. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Pula Parking, C-551/15, EU:C:2017:193, punkt 48).
- 41 Siit järeldub, et asutused ja õigusala töötajad, kellel on pädevus menetleda pärimisasju, kuid kes ei ole kohtuasutused, peavad selleks, et neid võiks pidada „kohtuteks“ määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimese lõigu tähenduses, vastama selles sättes esitatud tingimustele.
- 42 Sellega seoses on iga liikmesriik kohustatud määruse nr 650/2012 artiklis 79 osutatud loetelu koostamiseks kontrollima, kas asutused, kellel on pädevus menetleda pärimisasju, vastavad selle määruse artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud tingimustele, et käsitada neid „kohtutena“ ja teatada neist komisjonile vastavalt sama määruse artikli 3 lõike 2 teisele lõigule.
- 43 Kuigi komisjoni teavitamine loob eelduse, et liikmesriigi asutused, kellest on määruse nr 650/2012 artikli 79 kohaselt teavitatud, on „kohtud“ selle määruse artikli 3 lõike 2 tähenduses, ei saa asjaolu, et liikmesriigi asutusest ei ole teavitatud, olla iseenesest piisav järeldamiseks, et see asutus ei vasta määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimustele (vt analoogia alusel 30. mai 2018. aasta kohtuotsus Czerwiński, C-517/16, EU:C:2018:350, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Nagu nähtub määruse nr 650/2012 põhjendusest 21, peaks küsimus, kas selles määruses ette nähtud pädevusnormid on või ei ole siduvad konkreetse liikmesriigi notaritele, sõltuma küsimusest, kas nad kuuluvad või ei kuulu mõiste „kohus“ määratluse alla selle määruse mõttes, mitte nende kuulumisest sama määruse artiklis 79 osutatud loetellu, mis on koostatud teavitamiseks vastavalt selle artikli 3 lõike 2 teisele lõigule.

- 45 Liikmesriigi kohus, kes menetleb vaidlust, mis on seotud mõne asutuse või õigusala töötaja, kellel on pädevus menetleda pärimisasju, „kohtuks“ kvalifitseerimisega määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimese lõigu tähenduses, või kellel on tekkinud kahtlus, kas liikmesriigi poolne teavitamine on olnud täpne, võib esitada küsimuse, kas selles sättes loetletud tingimused on tema menetluses olevas asjas täidetud, ja vajaduse korral pöörduda selles küsimuses eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole.
- 46 Selles osas tuleb rõhutada, et määruse nr 650/2012 eesmärk tagada Euroopa Liidus nõuetekohane õigusemõistmine oleks rängalt kahjustatud, kui iga liikmesriik võiks määruse nr 650/2012 artiklis 79 alusel komisjoni teavitamisel – jättes välja asutused ja õigusala töötajad, kes täidavad kohtulikke ülesandeid samadel alustel nagu kohtud, või vastupidi, neid sinna lisades – määratleda „kohtuna“ käsitamist nimetatud määruse artikli 3 lõike 2 esimese lõigu tähenduses, järgimata selles sättes sõnaselgelt loetletud tingimusi.
- 47 Seega ei saa sellest, et Poola Vabariik ei ole komisjoni Poola notaritest määruse nr 650/2012 artikli 79 kohaselt teavitanud, järeldada, et neid ei saa pidada „kohtuteks“, kui nad vastavad selles määruses ette nähtud tingimustele.
- 48 Siit järeldub, et sellel, et Poola Vabariik ei ole teavitanud, et notarid täidavad määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 teises lõigus ette nähtud kohtulikke ülesandeid, on pelgalt informatiivne tähtsus.
- 49 Sellest tulenevalt on vaja iseseisvalt kindlaks teha, kas notar, kes koostab pärimistunnistuse kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse kohaselt, vastab määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud tingimustele, et teda saaks pidada „kohtuks“ selle sätte tähenduses.

Mõiste „kohus“ määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimese lõigu tähenduses

- 50 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb nii liidu õiguse ühetaolise kohaldamise nõudest kui ka võrdsuse põhimõttega seonduvatest nõuetest, et sellise liidu õigusnormi sõnastust, mis ei viita sõnaselgelt liikmesriikide õigusele õigusnormi tähenduse ja ulatuse kindlaksmääramiseks, tuleb tavaliselt kogu liidus tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt ning sellise tõlgenduse andmisel tuleb arvesse võtta mitte ainult selle sätte sõnastust, vaid ka sätte konteksti ja asjaomase õigusakti eesmärki (vt selle kohta 21. juuni 2018. aasta kohtuotsus Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, punkt 33).
- 51 Nagu on täpsustatud käesoleva kohtuotsuse punktis 34, nähtub määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimese lõigu sõnastusest, et asutused ja õigusala töötajad, kellel on pädevus menetleda pärimisasju, on hõlmatud mõistega „kohus“ selle sätte tähenduses, kui nad täidavad kohtulikke ülesandeid või tegutsevad kohtuasutuse poolt delegeeritud volituste alusel või tegutsevad kohtuasutuse alluvuses, tingimisel et nad vastavad samas sättes loetletud tingimustele.
- 52 Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimeses lõigus loetletud tingimused – nagu rõhutas kohtujurist oma ettepaneku punktides 76 ja 77 – tagavad vastastikuse usalduse põhimõtte järgimise liidu liikmesriikide õigusemõistmises, mis on aluseks selle määruse kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist käsitlevate sätete kohaldamisele kooskõlas nimetatud määruse IV peatükiga ja mis õigustab otsuste ja dokumentide ringlusele eri liikmesriikides erineva regulatsiooni kohaldamist.
- 53 Kuigi kohtulikud ülesanded erinevad notari ülesannetest, nähtub nimelt määruse nr 650/2012 põhjendusest 20 siiski, et selle määruse raames tuleb mõistet „kohus“ käsitada laias tähenduses, hõlmates ka notareid, kui nad täidavad kohtulikke ülesandeid teatud pärimisasjades. Samas põhjenduses on seevastu täpsustatud, et mõiste „kohus“ ei peaks hõlmama neid liikmesriigi asutusi, mis ei ole õigusasutused, millel on riigisisese õiguse kohaselt pädevus menetleda pärimisasju, näiteks enamikus liikmesriikides notarid, kes tavapäraselt ei täida kohtulikke ülesandeid.

- 54 Seega tuleb kindlaks teha, kas määruse nr 650/2012 kontekstis ja mõttes notar, kes koostab pärimistunnistuse, täidab kohtulikke ülesandeid nimetatud määruse artikli 3 lõike 2 tähenduses.
- 55 Sellega seoses tuleb täheldada, et Euroopa Kohus on selgitanud, et kohtulike ülesannete täitmine tähendab õigust teha oma pädevuse piires otsus asjaomaste poolte vahel tekkida võivates vaidlusküsimustes (vt selle kohta 2. juuni 1994. aasta kohtuotsus Solo Kleinmotoren, C-414/92, EU:C:1994:221, punktid 17 ja 18). Selleks, et asutust saaks tema tegevuse eripära arvestades pidada kohtulikke ülesandeid täitvaks asutuseks, peab talle olema antud õigus lahendada võimalikku vaidlust (vt selle kohta 24. märtsi 2011. aasta kohtumäärus Bengtsson, C-344/09, EU:C:2011:174, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellega ei ole tegemist juhul, kui õigusala töötaja pädevus sõltub ainuüksi poolte tahtest.
- 56 Seega tuleb asuda seisukohale, et asutus täidab kohtulikke ülesandeid, kui tal on pädev lahendama vaidlust pärandiasjas. Seda kriteeriumi kohaldatakse olenemata sellest, kas pärimistunnistuse väljastamise menetlus hõlmab või ei hõlma õigusvaidlust (vt selle kohta 21. juuni 2018. aasta kohtuotsus Oberle, C-20/17, EU:C:2018:485, punkt 44).
- 57 Käesoleval juhul tuleb nentida, et tsiviilseadustiku artikli 1027 sõnastuse kohaselt tõestab notar pärijate pärimisõigust kolmandate isikute suhtes, kes ei ole pärijad, pärimistunnistusega pärimisasjades, mis ei tekita vaidlust.
- 58 Vastavalt notariaadiseadustiku artikli 95c lõike 2 punkti 1 sõnastusele võib notar pärimistunnistuse välja anda üksnes pärijate kooskõlalise taotluse alusel. Notar kontrollib omal algatusel faktilisi asjaolusid ja vastavalt selle seadustiku artikli 95e lõikele 1 annab pärimistunnistuse välja vaid siis, kui tal ei ole vähimatki kahtlust riigisisese kohtualluvuse olemasolu, kohaldatava välisriigi õiguse, pärija isiku ja pärandiosa suuruse suhtes, ning juhul, kui pärandaja on määranud annaku – ka isiku suhtes, kellele annak on määratud, ja annaku eseme suhtes. Lisaks peab notar notariaadiseadustiku artikli 95e lõike 2 punkti 2 alusel keelduma pärimistunnistuse välja andmisest eelkõige juhul, kui pärimisprotokolli koostamise juures ei viibinud kõik pärijad.
- 59 Neist sätetest tuleneb, et pärimistunnistuse väljastamisel tehakse kõnealused notariaaltoimingud asjaomaste isikute kooskõlalise taotluse alusel, mis ei puuduta kohtu volitusi juhul, kui pooled ei jõua kokkuleppele, kuigi notarid on Poola seaduse alusel kohustatud kontrollima, kas seaduse kohaselt pärimistunnistuse väljaandmiseks nõutavad tingimused on täidetud, ent nad ei teosta mingil moel otsustusõigust.
- 60 Ühtlasi tuleb sedastada, et notariaadiseadustiku artiklite 4 ja 5 sõnastuse kohaselt on notar vaba elukutse esindaja, mis tähendab, et nende põhitegevus on mitmesuguste teenuste osutamine tasu eest, mis määratakse poolte kokkuleppel skaala piires.
- 61 Nimetatud tegevust kui sellist ei saa seega pidada kohtulike ülesannete täitmisel osalemiseks.
- 62 Kuna määruse nr 650/2012 artikli 3 lõikes 2 loetletud tingimused on kumulatiivsed, ei ole vaja kindlaks teha, kas muud selles sättes ette nähtud tingimused on täidetud, sest kohtulike ülesannete täitmise tingimus ei ole käesoleval juhul täidetud.
- 63 Arvestades seega, et sellist pärimistunnistust nagu põhikohtuasjas ei anna välja kohus määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 tähenduses, ei ole see tunnistus vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktile 32 pärimisasjas tehtud „otsus“ selle määruse artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses.

- 64 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb teisele ja kolmandale küsimusele vastata, et:
- määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik ei ole teavitanud, et notarid täidavad selles sättes ette nähtud kohtulikke ülesandeid, ei ole sellel määravat tähtsust nende notarite käsitamisel „kohtuna“;
 - määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et notar, kes koostab notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel sellise dokumendi nagu põhikohtuasjas, ei ole „kohus“ selle sätte tähenduses ja järelikult tuleb selle määruse artikli 3 lõike 1 punkti g tõlgendada nii, et selline dokument ei ole „otsus“ selle sätte tähenduses.

Esimene ja neljas küsimus

- 65 Teisele ja kolmandale küsimusele antud vastust arvestades ei ole esimesele ja neljandale küsimusele vaja vastata.

Viies küsimus

- 66 Viienda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et selline pärimistunnistus nagu Poola pärimistunnistus, mille koostab notar kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel, on selle sätte tähenduses „ametlik dokument“, mille väljastamisel võib sellele lisada nimetatud määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus ette nähtud vormi, mis vastab rakendusmääruse nr 1329/2014 II lisas sisalduvale vormile.
- 67 Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i sõnastuse kohaselt on „ametlik dokument“ pärimisasja käsitlev dokument, mis on liikmesriigis ametlikult koostatud või ametliku dokumendina registreeritud ning mille määratlus ametliku dokumendina põhineb sellel, et autentsed on nii allkiri kui sisu ja et dokumendi on koostanud päritoluliikmesriigi avaliku võimu kandja või muu selleks pädev asutus.
- 68 Lisaks nähtub määruse põhjendusest 62, et mõistet „autentsus“ tuleb tõlgendada autonoomselt, nii et see vastab reale tunnustele, milleks on eelkõige dokumendi ehtsus, selle suhtes kehtivad vorminõuded, dokumendi koostanud asutuse volitused ning menetlus, mille kohaselt dokument koostatakse. Autentsus peaks hõlmama samuti asjaomase asutuse poolt dokumendis kajastatud faktilisi asjaolusid, näiteks asjaolu, et osutatud pooled ilmusid osutatud kuupäeval nimetatud asutusse ja tegid osutatud avaldused.
- 69 Nagu tõi esile Poola valitsus, on notarid käesoleval juhul Poola õiguse alusel volitatud koostama pärimisdokumente ja pärimistunnistus registreeritakse ametliku dokumendina. Notariaadiseadustiku artikli 95j kohaselt on pärimistunnistusel sama õigusmõju, mis lõplikul pärandi vastuvõtmise kinnitamise otsusel.
- 70 Samuti tuleb nentida, et notariaadiseadustiku artikli 95e alusel, nagu on osutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 58, teostab notar kontrolli, mis võib viia pärimistunnistuse väljaandmisest keeldumiseni, mistõttu ametliku dokumendi määratlus põhineb sellel, et autentsed on nii allkiri kui sisu.
- 71 Seega selline pärimistunnistus nagu põhikohtuasjas vastab määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punktis i ette nähtud tingimustele. Niisiis on tegemist ametliku dokumendiga, mille ärakirja väljastamisel võib sellele lisada määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus ette nähtud vormi, mis vastab rakendusmääruse nr 1329/2014 II lisas sisalduvale vormile.

- 72 Eeltoodut arvestades tuleb viiendale küsimusele vastata, et määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et selline pärimistunnistus nagu põhikohtuasjas, mille koostab notar kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel, on selle sätte tähenduses „ametlik dokument“, mille väljastamisel võib sellele lisada selle määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus ette nähtud vormi, mis vastab rakendusmääruse nr 1329/2014 II lisas sisalduvale vormile.

Kohtukulud

- 73 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 3 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik ei ole teavitanud, et notarid täidavad selles sättes ette nähtud kohtulikke ülesandeid, ei ole sellel määravat tähtsust nende notarite käsitamisel „kohtuna“.

Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et notar, kes koostab notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel sellise dokumendi nagu põhikohtuasjas, ei ole „kohus“ selle sätte tähenduses ja järelikult tuleb selle määruse artikli 3 lõike 1 punkti g tõlgendada nii, et selline dokument ei ole „otsus“ selle sätte tähenduses.

2. Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et selline pärimistunnistus nagu põhikohtuasjas, mille koostab notar kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel, on selle sätte tähenduses „ametlik dokument“, mille väljastamisel võib sellele lisada selle määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus ette nähtud vormi, mis vastab komisjoni 9. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1329/2014, millega kehtestatakse määruses nr 650/2012 nimetatud vormid, II lisas sisalduvale vormile.

Allkirjad